Na początku

Oczami Mistrza

Okres Pamiątki to szczególny czas dla wspominania życia i ofiary naszego Pana. Z roku na rok jego życie jest badane z różnych perspektyw. W tym numerze będziemy omawiać konkretne osoby i wydarzenia z perspektywy, jaką mógł na nie mieć Jezus. Ponieważ podejście takie może pociągać za sobą konieczność dokonywania pewnych założeń, niektóre z przedstawianych myśli podanych zostało w formie sugestii lub możliwości. Mimo wszystko jednak, mamy nadzieję, że niektóre z nich będą interesujące.

„Jego rodzina” to studium rodziny Józefa i Marii, którego celem jest lepsze zrozumienie przyczyn, dla których Bóg wybrał ich do opieki nad Jezusem w pierwszych latach Jego życia. Analiza wzmianek o braciach Jezusa sugeruje, że być może między rodzeństwem istniała pewnego rodzaju rywalizacja, która w pierwszym etapie uniemożliwiła im dostrzeżenie w Jezusie kogoś więcej, niż tylko brata. Uprzedzenia te zostały jednak pokonane, gdyż widzimy braci Jezusa w Wieczerniku w dzień Pięćdziesiątnicy.

„Jego uczniowie” to artykuł zwracający uwagę na fakt, że siedmiu z apostołów było z zawodu rybakami. Czy było coś szczególnego w rybakach, co przyciągało do nich Jezusa? Postać apostoła Tomasza, tak dobrze znanego z „wątpienia”, została omówiona w szerszym świetle. Innymi postaciami które zostały opisane to uczennice, których miłość i oddanie przeszły do historii.

„Cuda współczucia” to próba spojrzenia na cuda Jezusa Jego własnymi oczami. Ludzkie cierpienie wywoływało w Nim troskę. Widział w swych cudach przebłyski tego, co ma się dziać w Jego Królestwie. Jego władza nad naturą, pokazana w uspokojeniu burzy, czy nad demonami, gdy je wypędzał ludzi, była demonstracją boskiego autorytetu, który kiedyś posiądzie.

„Żydowscy przywódcy i dzieci” to szkic wyraźnego kontrastu pomiędzy tym, co Jezus zaobserwował u zepsutych przywódców faryzeuszy i saduceuszy, a niewinnością dzieci. W czystości dzieci widzimy proste i jednocześnie głębokie lekcje dla wyznawców Jezusa.

„Zdrajca i ten, który się zaparł” to porównanie oceny grzechów Judasza i Piotra, dokonanej przez Jezusa. Zdrada Judasza była kulminacją zachowania, które trwało wiele lat, zatwardzając jego serce. Z drugiej strony, zaparcie się Piotra było wynikiem charakterystycznej dla upadłego człowieka skłonności do strachu.

„Jego ostatnie dni” to artykuł omawiający sposób, w jaki Jezus postrzegał tłum, który ogłosił Go królem nad Izraelem. Analizie poddane zostały tematy, które zajmowały Jezusa w tych ostatnich, kluczowych dniach.

„Jego ostatnie godziny” to opis męki Jezusa na krzyżu. Był wyśmiewany i wyszydzany, a ataki te pochodziły z trzech różnych źródeł. Kapłani wyśmiewali to, że był Synem Bożym. Rzymianie wyśmiewali się z jego statusu króla. Złodzieje wyśmiewali się z niego jako z Mesjasza. On znosił to okrucieństwo, ponieważ kochał ich wszystkich. Alleluja, co za Zbawiciel!

Redakcja